

22120319

TURKISH A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
TURC A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
TURCO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 10 May 2012 (morning)

Jeudi 10 mai 2012 (matin)

Jueves 10 de mayo de 2012 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.
- The maximum mark for this examination paper is *[25 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[25 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[25 puntos]*.

Aşağıdaki iki parçadan **bir** tanesini seçerek, seçtiğiniz parça hakkında bir eleştiri yazınız.

1.

Durmadan adam öldürüyorlar. Seven öldürüyor, öfkelenen öldürüyor, haklı olduğuna inanan öldürüyor. Toprağı sevseydiler böyle yapmazlardı. Onlar hırslarını, inatlarını, geriliklerini, boşluklarını, karanlıklarını, amaçsızlıklarını seviyorlar. Daracık bilinçlerinde içeriklerini hiç bilmedikleri kutsal kavramları birer kabuk olarak barındırıyorlar, bu kavramları anlatan terimlerle dudaklarını süslemekten geri kalmıyorlar, ancak olmakla ilgili hiçbir telaşları yok. Sevmeyi bilmiyorlar ya da beceremiyorlar. En yakınlarındaki insanları sevmedikleri gibi kendilerini de sevmiyorlar.

Sevmeyi bilseydiler önce üstünde yaşadıkları toprakları severlerdi, o topraklarda yaşayan insanları severlerdi, çıkarları adına bu toprakların altından girip üstünden çıkmazlardı. Üstünde yaşadıkları toprakları sevselerdi dünyayı da severlerdi. Sevmeyi bilseydiler o güzelim toprakları alın terleriyle sularlardı, daha da güzelleştirirlerdi. Ne gezer! Bir ağaç dikmek bile azaptı onlar için. Ağaç kesmeye gelince, o işte üstlerine yoktu.

* * *

Aralarında birilerini ya da bir şeyleri sever görünmeyi görev bilenler vardır. Evet, birileri bir şeyleri sever görünüyorlar ama onlar da sevmeyi öğrenememişler. En küçük bir çıkar karşısında gözleri çakmak çakmak olan insan başkalarını ya da bir şeyleri sevebilir mi? Gerçekte çocuklarını bile sevmediler. Çocuklarını sevselerdi bu çirkin düzenin faturasını çocuklarına çıkarıp onları büyük adam etmek adına aptala döndürmezlerdi. “Haydi kızım, sabah oldu, çabuk kalk, sınava gideceksin!” Oysa o çocuk oynamaya gitmeliydi. Kaldı ki insanın çocuğunu, karısını, kocasını, babasını, anasını, yengesini sevmesi gerçek anlamda insanları sevmesi demek değildir. Siz bütün insanı sevebiliyor musunuz, adını hiç bilmediğiniz uzak ülkelerin insanlarını kardeş bilebiliyor musunuz, ona bakın. Açlıktan bir deri bir kemik kalmış bebeklerin yazgısını kendi yazgınız gibi duyabiliyor musunuz? Son kalan lokmayı komşusuyla paylaşabilen insandan bir şeyler var mı sizde? İçinizde haksızlıklara karşı bir başkaldırının günden güne daha da dallanıp budaklandığını duyabiliyor musunuz? Yoksa siz ancak benim külahıma anlatırsınız yüceliklerinizi, insancılıklarınızı, adanmışlıklarınızı, toplumculuklarınızı, demokratlıklarınızı, bilgeliklerinizi, savaşçılıklarınızı...

İnsan olmak istiyorsanız önce toprağı seveceksiniz, kendi toprağınızı seveceksiniz. Sonra onun üstünde yaşayan insanları seveceksiniz ve onun üstünde yaşayan insanlara kendinizi adayacaksınız. Öldürmeyeceksiniz, bir insan öldürmenin kendini yüz kere bin kere öldürmekten başka bir şey olmadığını bileceksiniz. Her insan öldüren kişi önce kendini öldürmüştür. İnsan öldüren insanın insanlığı kalmaz. Sevgilini öldürecek, kutuya sığmadı diye bir de kafasını kesecek, öyle mi? Ne adına olursa olsun öldürmeyi ya da öldüreni savunduğumuzda küçüldükçe küçülürüz, önce kendi içimizde sonra kendi dışımızda. Ölümün gücü yokluk kadardır. Yaşama emek vermezsek bu topraklar bize hiçbir şey vermez. Her çıkışımızdan gözyaşları toplayarak döneriz. İğrenç çıkarları için arkamızda durur görünenler de bir gün bizi olduğumuz yerde bırakıverirler. Sevmeyi bilemediğimiz sürece yapayalnız kalırız, yalnızlığın en acısını, en boğucusunu, en bereketsizini çekeriz.

Yaşamınız acılar içinde geçecek, çünkü insanları sevmiyorsunuz, üstünde yaşadığımız güzelim toprakları sevmiyorsunuz. Hırslarınızı şöyle bir aralayıp kendinizi görebilseniz gelecekte sizi bekleyen açmazları da bugünden sezebilirsiniz. Yaşam kolayca kaçıp kendi sırtından geçinmek isteyenleri önünde sonunda tutup yere çalmıştır. Yaşamla oyun oyunların en tehlikelidir. Kendini bilen insan yaşamla oyun oynamaz. Siz siz olun, size zor da gelse kendinizi ve başkalarını biraz olsun sevmeye çalışın. O zaman dünyalar sizin olacak.

Afşar Timuçin, *Üstünde Yaşadığımız Toprak* (2010)

- Bu parçada sizce hangi temalar işlenmiş.
- Bu parçada yazarın kullandığı dil (imgeler, betimlemeler, vbg.) hakkında neler söyleyebilirsiniz?
- Yazarın ‘karşıtlık’ları nasıl kullandığını tartışın.
- Bu yazı sizde hangi duyguları uyandırdı? Neden?

2.

ANNEMLE İLGİLİ ŞEYLER

Sevgili Anneciğim

Binlerce kez açıldım, binlerce kez kapandım yokluğunda
Kocaman bir dağ lalesi gibi
Ve kapkara göbeğini dünyaya fırlatacakmış gibi duran.

- 5 Şimdi mucizevi bir yerdeyim
Muc'un ucuz evinde
Sanki mürekkebi rutubet olan bir kalem
Duvarlara hep senin resmini çiziyor
Dili geçmiş zamanda birçok resim,
10 Hep gülümsüyorsun
Aklının ortasında mavi bir yıldız varmış gibi
Ve o yıldız karanlık bir şubat akşamında
Durmadan soluyormuş gibi.

- Hatırlar mısın?
15 Mavi saçlı bir Tanrı gibi severdim Burdur gölünü
O göl şimdi içimde kocaman bir anne ölüsü
Vişne bahçeleriyle dolu,
Neşeli bir şehre benzerdi senin sesin.
Bazen ölmek istiyorum.
20 Beni yeniden doğurman için
İri, ekşi bir vişne tanesi gibi.

- Kışbaşında bir ton kömür yığarlardı kapıya
Bazen görülen rüyalar gibi kapkara
Bir ton rüya çıtırdarken
25 Sen kar yağmadan önce başkaydın,
Kar yağdıktan sonra bambaşka.
Sanki hep buluş çağındaydın.
Kuşlar zaptederdi sonra her yeri, sabahları
Binlerce kez söylerlerdi, söyleyeceklerini.
30 Bizim hiç anlamayacağımız bir şeyi.

- Senin şarkıların aç kuşlara buğday saçardı.
Kediler yusuvarlak dururdu karın ortasında
Kar manzaralı bir resmin ortasında durur gibi
Gri kediler sarmıştı etrafımızı, gri dağlar...
35 Bir tek senin çocuklar üşüyecek rengi saçların vardı.

- Ben bu eve Muc'un ucuz evi diyorum.
Yokluğunda böyle oldum.
Mucize öldükten sonra, buraya taşındım.
Ve inan
- 40 Muc bu evi bana ucuza verdi.
- Yaşasaydın, hayatının ortasına
Güller yığan bir adam olsun isterdim babam.
Sen bir çocuk romanı annesi ol isterdim.
Ölü mısır tarlaları hışırıyordu
- 45 Ve kalbimde çingiraklı yılan sürüleri
Diye başlayan bir çocuk romanında...
Şalına sarınırdın, toprağa sarınır gibi
Erken öleceğini biliyordum bana bırakmak için,
Bu acımasız ölü anne sesini.
- 50 Şimdi mucizevi bir yerdeyim
Zaman bir salyangozun vücudunda yaşıyor burda
Ve çok ağır ilerliyor.
Yüzümdeki çillerden başka
İsyan eden biri yok hayatımda.
- 55 NOT: Ölen her kadın için bir şiir yazdım.
Onları Muc'a evin karşılığında verdim
Çok ucuza.
Artık bütün üzgün oluşlarımın adı:
Anne.

Didem Madak, *Grapon Kağıtları* (2001)

- Çocuğun annesi için beslediği baskın duygular neler? Bu duygular nasıl anlatılıyor?
- Şairin kelime ve tümce seçimi hakkında neler söylenebilir.
- Bu şiirde imge ve simgelerin rolü hakkında neler söylenebilir?
- Şiirin “mektup” olarak yazılmış olmasının önemi nedir?